

Prinos prekomorskih Japanaca

ARISAKA Yōko

Tijekom proteklih sedamdeset godina postojao je određen broj japanskih učenjaka koji su pridonosili znanju o japanskoj filozofiji u inozemstvu. Danas broj japanskih učenjaka u inozemstvu nije veliki, ali oni i dalje ostvaruju značajne prinose kao posrednici i učenjaci s jedinstvenim perspektivama, pošto nastavljaju raditi i objavljevati na jezicima mimo japanskog i dalje čuvajući dosluh s učenjacima u Japanu. Možda bi se ovi učenjaci mogli okarakterizirati sukladno sljedeće tri vrste:

1. Oni čiji su prvenstveni doprinosi uključivali prinose zenu ili japanskoj misli na Zapadu (Suzuki Shunryū i D.T. Suzuki, Nakamura Hajime).
2. Japanski učenjaci koji su prvenstveno utemeljeni u Japanu, ali čija značajna djela su bila prevedena i čitana širom svijeta (Abe Masao, Nishitani Keiji, Izutsu Toshihiko i Yuasa Yasuo na engleskom, Ōhashi Ryōsuke na njemačkom, Nakamura Yūjirō na francuskom jeziku).
3. Suvremeni učenjaci koji se baziraju prvenstveno izvan Japana (Nagatomo Shigenori, Sakai Naoki, Yusa Michiko i Arisaka Yōko u Sjedinjenim Državama, te Asari Makoto, Kobayashi Toshiaki, Matsudo Yukio u Europi).

Ovaj esej se usredsređuje na te učenjake s backgroundom u Sjedinjenim Državama.

OSVRT NA JAPANSKU MISAO U SJEDINJENIM DRŽAVAMA

U pojmovima uvođenja japanske misli na Zapad, najraniji je val započeo 1930-ih sa djelima D.T. Suzukija (1879.-1966.). Tijekom godina između 1897. i 1909. godine, on je bio asistent Paulu Carusu, utemeljitelju Open Court Publishinga, u La Salleu, država Illinois. Tijekom ovog razdoblja Suzuki je započeo svoju karijeru tiskanja djela o budizmu. Njegovo prvo objavljeno djelo na engleskom, *Outlines of Mahayana Buddhism*, pojavilo se početkom 1907. Vratio se u Japan 1909., ali je nastavio da objavljuje u velikoj mjeri na engleskom jeziku. Godine 1921. (godine kada je postao profesor na Ōtani Sveučilištu u Kyotu) osnovao je *The Eastern Buddhist*, koji je sve do danas ostao biti jedan od glavnih časopisa za azijsku filozofiju i budizam. Njegovo djelo *Manual of Zen Buddhism* pojavilo se 1934. i narednih je trideset godina Suzuki nastavio da objavljuje o zenu. Njegova djela uključuju: *The Zen Doctrine of No Mind: The Significance of the Sutra of Hui-neng* (1949.), *Essays in Zen Buddhism* (u tri serijala, 1949., 1953., 1953.), te njegovo najpoznatije djelo, *Zen and Japanese Culture* (1970., izvorno objavljeno 1938. kao *Zen Buddhism and its Influence on Japanese Culture*), koje je prevedeno i objavljeno u Japanu po prvi puta 1940. Nakon 1949., često se vraćao u Sjedinjene Države kao gostujući profesor na Columbia Sveučilištu i ekstenzivno je predavao o budizmu.

Dok su se neki učenjaci žalili da je Suzukijevo razmatranje zena uprošćeno i problematično u pojmovima historijskog i znanstvenog sadržaja, za mnoge su proučavatelje azijske misli Suzukijeva djela služila kao važan ulaz u šire znanje o azijskoj filozofiji, a njegove su knjige i nadalje upotrebljavane kao priručnici u propedeutičkim kursevima o azijskoj filozofiji. Kao takvo, ako ne tehničko znanje, njegov bi se prinos populariziranju azijske filozofije (napose zena) mogao priznati.

«Drugi Suzuki», Suzuki Shunryū (1904.-1971.), preselio se u Sjedinjene Države 1959. kako bi postao opat u Sōkō-ji Templu u San Francisku. Osnovao je The San Francisco Zen Center 1962. i napisao je naširoko čitano i mnogo cijenjeno djelo *Zen Mind, Beginner's Mind* (1970.). Iako nije filozof *stricto sensu*, niti budistički učenjak, posjedovao je ogroman utjecaj na uspostavu kulture «američkog zena». Od 1970-ih, pokret koji je inaugurirao zaživio je u San Francisco Bay Area, rezulti-

rajući u nekoliko popularnih izdanja (kao što su Tassajara samostanski kuharski priručnici), te šireći se prema drugim većim gradovima u SAD-u.

Drugi utjecajan autor tijekom ovog razdoblja bio je Nakamura Hajime (1912.-1999.). Skupa s djelima D.T. Suzukija, njegovo djelo *Ways of Thinking of Eastern Peoples: India, China, Tibet, Japan* (1964.), predstavlja jedan od najrazumljivijih ranih tekstova koji je pomogao da se promovira područje komparativne filozofije i koji je ojačao «istočno-zapadnjački dijalog» 1960-ih. Japanski učenjak i azijski intelektualac po rođenju, Nakamurinu *History of the Development of Japanese Thought: From 592 to 1868* tiskala je Columbia University Press 2003.

Ova su izdanja integrirana u američki intelektualni svijet tijekom kompleksnih intelektualnih i historijskih razvitaka prošlih pedeset godina. Tijekom 1950-ih i 1960-ih, škole u SAD-u, napose u poljima kao što su filozofija i političke znanosti, iskusile su suptilan, ali nedvojbjen utjecaj McCarthyisma. Primjerice, kao što to McCumber bilježi u svojoj knjizi *Time in the Ditch: American Philosophy and the McCarthy Era* (Northwestern University Press, 2001.), u polju filozofije analitička je filozofija (napose lingvistička filozofija) počela da dominira kako su više pragmatični ili društveno-politički filozofi – napose oni koji imaju išta s marksizmom – označeni kao «opasni» i bili su pod velikim pritiskom da pronađu sveučilište koje bi ih uposlilo.

Kako je akademsko izučavanje filozofije postalo sve uže i uže u svom slijedenju logički dokazivih istina, te kako se općenita kultura ksenofobije (strah ili mržnja prema strancima) i europocentrizma širila, bilo je malo zanimanja ili prostora za azijsku filozofiju. Zapravo, ona uopće nije smatrana filozofijom. Azijska filozofija i komparativna filozofija su premješteni ponajprije na odsjeke za komparativne religije ili istočnjačke religije («religija», napose sa Istoka, smatrana je «nepolitičkom» i prema tome sigurnom), ili odsjek japanske historije.

Istodobno je postojao narastajući interes u ovom području istraživanja, uključujući Aziju i Pacifik. Jedan od glavnih razloga bio je taj što je smatrano nužnim da se «podupre razumijevanje i odnosi sa drugim kulturama u svim njihovim aspektima» zbog sigurnosnih razloga (osnova za uspostavu East-West Centra u Honolulu, kojeg je osnovao Kongres 1960.). Kako je istraživanje o ovim pitanjima bilo ohrabreno, komparativna filozofija, «istočno-zapadnjački dijalog» i budističke studije su

se proširili. Unutar ovog okvira proučavanje japanske filozofije u SAD-u zapravo je maknuto iz područja filozofije.

Ove historijske okolnosti su pomogle oblikovati jednako tako kasnije akademske razvitke. Kao što je očito iz vrsta knjiga koje su objavljene tijekom ovog vremena, «razumijevanje istočnjačkog razuma», ili komparativna misao unutar okvira «Istok nasuprot Zapada», te «dijalog» između Istoka i Zapada dominirao je intelektualnom diskusijom sve do 1980-ih. Kroz njega je cjelokupna japanska filozofija nastavila da se posmatra kao dio istočnjačke religijske misli.

S krajem hladnog rata, postmodernizam je postao moderniji u akademijama i odveo je posmatranju određenih disciplina kao onih koje promoviraju kulturološki esencijalizam. Ovo se moglo osjetiti kroz proučavanje područja i temeljni okvir «istočno-zapadnjačkog» istraživanja. Ovaj je trend postao snažnijim tijekom 1980-ih, te 1990-ih uz uvođenje kolonijalnih studija i kritike orijentalizma. Suvišno je kazati, no izdavanje Edward Saidovog *Orijentalizma* 1978. godine imalo je snažan utjecaj na to kako su pitanja povezana sa «Istokom» predočavana u akademskom svijetu. U području kao što su kulturološke studije i komparativna književnost, gdje je utjecaj dekonstrukcije bio najsnažniji, tzv. monolitna kulturološka označavanja kao što je «Zapad» ili «Istok» počela su se posmatrati sumnjivima. Prethodno dominantni istočno-zapadnjački poredbeni okvir izgubio je svoju dominaciju ili je potpuno odbačen u nekim krugovima, a pozornost s njegovog mjesta je prebačena na rasprave fokusirane na globalizaciju i internacionalizaciju. Sada smo na stupnju tranzicije u kojemu se još uvijek radi na solidnom istraživanju komparativne misli i istodobno su temelji ovog istraživanja izloženi kritici.

Drugi važan razvitak u SAD-u koji je utjecao na način na koji se razumijeva japanska filozofija i mjesto koje joj je dato u akademskom svijetu ima da se bavi s kritikom japanskog nacionalizma. Napose su akademski utjecajni profesori historičari koji su se specijalizirali za japansku historiju, kao što su H.D. Harootunian, T. Najita, te njihovi studenti sa «Chicago škole» istočno azijske historije (Harootunian je otkako se preselio sa Sveučilišta u Chicagu na Sveučilište u New Yorku klasificirao članove Kyoto škole desničarskim podupirateljima japanskog imperijalizma), i ovaj je sud utjecao na historičare Japana i Istočne Azije preko granice.

Uz već krhak odnos japanske filozofije s područjem filozofije, čak su i historičari japanske filozofije potpali pod sumnju i akademsko proučavanje japanske filozofije kao *filozofije* postalo je još problematičnije (Sveučilište Hawai'i je bilo izuzetak) s obrazloženjem da je zanimanje za historiju takovrsnih mislitelja bez popratne političke kritike zapravo vodi neizravnoj odbrani njihovih političkih stajališta.

Proučavanje japanske filozofije najvećim dijelom svojeg trajanja je ograničeno na odsjeke i programe komparativne misli, iako je tijekom posljednjih nekoliko godina postojala postupna promjena unutar filozofskih krugova. Kako je sve više i više sveučilišnih programa počelo da zahtijeva različite komponente, japanska je filozofija počela da se pojavljuje kao izborna i da se predstavlja u propedeutičkim tekstovima (koji se obično sastoje od izvadaka Watsujija, Nishitanija, ili Nishide, ili sekundarnih izvora). Za sve pojave ovo je više nego privremeno usklađivanje i biti će sve više zanimanja za japansku filozofiju u godinama ispred nas kako demografski sastav SAD-a nastavlja da se mijenja i kako veze sa Azijom i Pacifikom postaju važnije.

PRIJEVODI DJELA UČENJAKA U JAPANU

Nasuprot historijskom backgroundu koji je opisan iznad, mogli bismo plasirati nekoliko japanskih učenjaka sa sjedištem u Japanu, međutim, čija su djela prevedena i naširoko čitana u inozemstvu. Dvotomna antologija *Source of Japanese Tradition* (1958., 1964.), označava važnu prekretnicu u uvođenju japanske filozofije na Zapad. Ona sadržava prijevode iz djela Nishida Kitarōa, Watsuji Tetsurōa, te drugih iz Kyoto škole, kao što je Shimomura Toratarō. Zbirka kao cjelina sabire bogatstvo primarnih izvora, od kojih su mnogi po prvi puta na engleskom, a dokazali su se neprocjenjivo važnima za proučavatelje japanske misli i historije (prvi svezak seže do 1600., a drugi do danas).

Uz istu su liniju, iako još uvijek prvenstveno lociranu izvan glavne filozofske struje u SAD-u, figure poput Nishitanija Keijija (1900.-1990.) i Abe Masaoa (1915.-), koji su prenosili tradiciju Kyoto škole i budističke filozofije, elaborirajući jednako tako svoje vlastite filozofske pozicije. Mnogi s engleskog govornog područja koji su Nishidu smatrali odveć

teškim za razumijevanje u prijevodu pozdravili su prijevod Nishitanijevih djela kao alternativan put u japansku filozofiju i, doista, njegova su djela prokrčila dug put omogućujući da ključne ideje Kyoto škole filozofije budu dostupne. Zahvaljujući djelomice prijevodima njegovih studenata iz inozemstva, Abeova djela su naširoko dostupna u engleskom i uvažavana su u SAD-u zbog njegovih prinosa budističkoj filozofiji, napose za razumijevanje filozofije Kyoto škole, te za razvoj područja budističko-kršćanskog dijaloga.

Drugi izvanredni učenjak koji je napravio značajne prinose komparativnoj misli bio je Toshihiko Izutsu (1914.-1993.). Tijekom svoje slavne karijere Izutsu je bio profesor na Institutu za kulturološke i lingvističke studije na Keiō Sveučilištu, Imperijalnoj iranskoj akademiji za filozofiju u Teheranu, te McGill Sveučilištu u Kanadi. Godine 1958., preveo je Kur'an u japanski jezik, ali su se njegova istraživanja protegnula preko islamskih i sufijskih studija na indijsku Advaita Vedantu, Mahayana budizam (napose zen), te filozofski taoizam. Njegova djela na engleskom o islamskom misticizmu su naširoko slavna zbog njihove znastvenosti, kao što su i njegove komparativne studije zena i islamske misli, te taoizma i sufizma.

Suvremeni autori koji bi mogli biti smješteni u isto društvo japanskih mislitelja koji su prevedeni i čitani u inozemstvu su: Yusa Yasuo i Karatani Kōjin na engleskom, Nakamura Yūjirō na francuskom, te Ōhashi Ryōsuke na njemačkom jeziku. Yuasa je profesor emeritus na Ōbirin Sveučilištu. Među djelima koja su preveli njegovi studenti, njegovi su tekstovi o tijelu postali važan predstavnik filozofskih elemenata iz azijskih tradicija.

Prvenstveno književni kritičar, ali jednako tako smatran i filozofom, Karatani miješa književnu kritiku, marksizam, te postmodernu misao, kao i filozofska promišljanja o japanskoj književnosti, arhitekturi, kulturi, te globalnoj politici – sve što se odražava u djelima koja su prevedena na engleski jezik. Stojeći izvan tradicionalnog istočno-zapadnjačkog okvira, Karatani se počeo povezivati sa destrukcionističkim kritičarima.

Nakamura Yūjirōva izdanja o Nishidi ili «teorija *toposa*» na francuskom jeziku neki su od prvih originalnih tekstova japanskog učenjaka koji će postati dostupni francuskom čitateljstvu i, kao takvi, poslužiti kao jedan izvor. Na sličan je način, Ōhashijevo djelo na njemačkom jeziku

prihvaćeni glas autoriteta među njemačkom publikom o filozofiji Kyoto škole. Filozof po rođenju, Ōhashi je objavljivao filozofske perspektive o japanskoj estetici i intelektualnoj historiji.

Također, pojavili su se važni članci na engleskom jeziku o filozofiji Kyoto škole i Nishidinoj misli koje su napisali Matsumaru Hisao, Murata Jun'ichi, Nitta Yoshiro, Noda Matao, Noé Keiichi, Ogawa Tadashi, Sakabe Megumi i Ueda Shizuteru. Svi se tekstovi, izuzev Nodinih, fokusiraju više na filozofiju ili suvremene analize kulture nego na istočno-zapadnjački dijalog. Među nedavno izašlim izdanjima, *Rude Awakenings: Zen, the Kyoto School, and the Question of Nationalism* (1994.), knjiga koja sadrži vrijedne članke koje su napisali suvremeni japanski učenjaci: Hirata Seikō, Horio Tsutomu, Kirita Kiyohide, Minamoto Ryōen, Mori Tetsurō, Ueda Shizuteru i Yusa Michiko. Ova je knjiga jednako tako prvo razumljivo izdanje na engleskom jeziku koje raspravlja politička pitanja koja okružuju Kyoto školu.

JAPANSKI UČENJACI U INOZEMSTVU

Među japanskim učenjacima koji trenutno rade u Sjedinjenim Državama su Nagatomo Shigenori, Yusa Michiko i Arisaka Yōko. Svako od njih odražava različit pristup predstavljanju japanske filozofije u inozemstvu. Nagatomo je došao u SAD u dobi od dvadeset godina 1969. i studirao je filozofiju u Iowi, a kasnije je stekao doktorat na Sveučilištu Hawai'i, specijaliziravši se u komparativnoj filozofiji i jungijanskoj psihologiji. Trenutno predaje na odsjeku za filozofiju Temple Sveučilišta. Uz monografiju o Mikiju Kiyoshiju, Nagatomo je odigrao značajnu ulogu u prinošenju Yusaovog djela pozornosti engleskog govornog područja, napose njegove teorije o tijelu. U vezivanju za psihologiju Istoka i Zapada mogli bismo spomenuti jednako tako Murakawa Haruhikoa, koji je nedavno prijavio desertaciju Kalifornijskom institutu integralnih studija, a koja je utemeljena na Yusaovom djelu.

Sakai je trenutno profesor azijskih studija i komparativne književnosti na Cornell Sveučilištu. Jedinствен među suvremenim japanskim učenjacima koji rade u SAD-u, njegovo je djelo općenito multidisciplinarno, ono koje sadržava književnu kritiku, teorije o globalizaciji, intelektu-

alni historiju, teorije o nacionalizmu, rasizmu i filozofiji. Sakai je i dalje u prisutan u znanstvenoj zajednici Japana. Kao bivši student i kolega Harootuniana, on je vodeći predstavnik skorašnjeg kritičkog (dekonstrukcionističkog, postkolonijalnog, postnacionalnog) pristupa nacionalnim ili rasnim esencijalizmima, uključujući određene aspekte japanske filozofije i temeljne pretpostavke o istočno-zapadnjačkim pitanjima.

Yusa je profesor japanskog jezika i istočno-azijskih studija na odsjeku za moderne i klasične jezike na Western Washington Sveučilištu. Preselila se u SAD sredinom 1970-ih i stekla doktorat iz religijskih studija na Sveučilištu Santa Barbara. Ona stoji na najistaknutijem mjestu kao posvećeni i konzistentni predstavnik Kyoto škole na zapadu. Njezina golema intelektualna biografija o Nishidi, *Zen and Philosophy* (2002.), kao i njezini prijevodi i brojni tekstovi bili su vrijedan izvor za učenjake i proučavatelje moderne japanske filozofije.

Arisaka je došla u SAD 1982. i stekla doktorat iz filozofije na California Sveučilištu, Riverside, 1996. Ona je sada vanredna profesorica filozofije na Sveučilištu San Francisco. Njezino područje istraživanja uključuje japansku filozofiju (s naglaskom na Nishidi), fenomenologiju, feminizam i kritičku teoriju. Skupa s drugima, kao što su Andrew Feeberg, John Maraldo i Bret Davis, ona je zainteresirana za integriranje japanske filozofije u zapadnjačku filozofsku tradiciju iznutra, prije negoli da je posmatra kao puki privjesak ili stajalište izvana. Također, ona analizira različite načine na koje japanska filozofija ili pitanja koja se tiču Azije postaju situirana i predstavljena u intelektualnim disciplinama.

Japanska filozofija uz to mora da se oslobodi historijskih okolnosti svojeg nastanka i još uvijek je neuvjetno nastanjena u akademskom svijetu, jašući raskrećenih nogu apolitične discipline komparativne religije i filozofije, s jedne, te prekomjerno politizirane pristupe moderne intelektualne historije, s druge strane. U usporedbi s kineskom filozofijom, broj aktivnih učenjaka i izdanja koji je proizveden relativno je vrlo mali, ostajući postrance izvan glavnog filozofskog toka u SAD-u. Ukoliko se, kako je sugerirano iznad, filozofske akademije počnu otvarati svoja vrata za prinose iz nezapadnjačkog svijeta i oslobađati se svojih anahronističkih vezanosti za Zapad, postoji puno toga što bi rasprave koje se dešavaju u krugovima japanske filozofije mogle doprinijeti ovome procesu.

SELEKTIRANE PUBLIKACIJE JAPANSKIH
UČENJAKA NA ENGLSKOM JEZIKU

ABE Masao

- 1981 “Hisamatsu’s Philosophy of Awakening.” *The Eastern Buddhist* 14/1.
- 1985 (with W. LaFleur) *Zen and Western Thought* (Honolulu: University of Hawai‘i Press).
- 1986 “The Problem of Evil in Christianity and Buddhism,” in P. Ingram and F. Streng, eds., *Buddhist-Christian Dialogue: Mutual Renewal and Transformation* (Honolulu: University of Hawai‘i Press).
- 1988 “Nishida’s Philosophy of Place.” *International Philosophical Quarterly*, 28/4.
- 1990A (trans. with C. Ives) Nishida Kitarō, *An Inquiry into the Good* (New Haven: Yale University Press).
- 1990B “Kenotic God and Dynamic Sunyata,” in J. Cobb and C. Ives, eds. *The Emptying God: A Buddhist-Jewish-Christian Conversation* (Maryknoll: Orbis Books).
- 1991A “God, Emptiness, and the True Self,” in F. Franck, ed., *The Buddha Eye: An Anthology of the Kyoto School* (New York: Crossroad).
- 1991B “Suffering in the Light of Our Time, Our Time in the Light of Suffering,” *ibid.*
- 1992A (S. Heine, ed.) *A Study of Dōgen* (Albany: SUNY Press).
- 1992B “On Nishitani’s *What is Religion?*” *The Eastern Buddhist*, 27:1.
- 1992C “Inverse Correspondence in the Philosophy of Nishida: The Emergence of the Notion.” *International Philosophical Quarterly* 32:3.
- 1995A (C. Ives, ed.) *Divine Emptiness and Historical Fullness: A Buddhist-Jewish-Christian Conversation with Masao Abe* (Trinity Press International).
- 1995B (with S. Heine) *Buddhism and Interfaith Dialogue: Part One of a Two-Volume Sequel to Zen and Western Thought* (Honolulu: University of Hawai‘i Press).
- 1996 (with S. Heine) *Zen and Comparative Studies: Part Two of a Two-Volume Sequel to Zen and Western Thought* (Honolulu: University of Hawai‘i Press).
- 1998 (D. Mitchell, ed.) *Masao Abe: A Zen Life in Dialogue* (Collingdale: Diane Publishing).
- 2002 (trans. with N. Waddell) *The Heart of Dōgen’s Shōbōgenzō* (Albany: SUNY Press).
- 2003 (with S. Heine) *Zen and Modern World: A Third Sequel to Zen and Western Thought* (Honolulu: University of Hawai‘i Press).

ARISAKA Yōko

- 2001 “The Ontological Co-Emergence of ‘Self and Other’ in Japanese Philosophy.” *The Journal of Consciousness Studies* 8: 5–7, 197–208.

- 1999 “System and Existence: Nishida’s Logic of Place” in Augustin Berque, ed., *Logique du lieu et dépassement de la modernité* (Ousia, Brussels), 40–65.
- 1997 “Beyond East and West: Nishida’s Universalism and a Postcolonial Critique,” *The Review of Politics* 59/3: 541–60. Reprinted in Fred Dallmayr, ed., *Border Crossings: Toward a Comparative Political Theory* (Lexington Books Lanham: 1999), 236–52.
- 1998 “Nishida Kitarō,” in Robert Arrington, ed., *A Companion to the Philosophers* (New York: Blackwell), 652–5.
- 1996 “The Nishida Enigma: ‘The Principle of the New World Order,’” *Monumenta Nipponica* 51:1, 81–99.
- 1990 (with A. Feenberg) “Experiential Ontology: The Origins of the Nishida Philosophy in the Doctrine of Pure Experience,” *International Philosophical Quarterly* 30/2: 173–205.

HIRATA Seikō

- 1994 “Zen Buddhist Attitudes to War,” in J. Heisig and J. Maraldo, eds., *Rude Awakenings: Zen, the Kyoto School, and the Question of Nationalism* (Honolulu: University of Hawai‘i Press).

HORIO Tsutomu

- 1994 “The Chūōkōron Discussions, Their Background, and Meaning,” in *Rude Awakenings* (see HIRATA 1994).

IZUTSU Toshihiko

- 1980A *Concept of Belief in Islamic Theology* (Salem: Ayer Co. Publications).
- 1980B *God and Man in the Koran* (Salem: Ayer Co. Publications).
- 1981 (with Toyo Izutsu) *The Theory of Beauty in the Classical Aesthetics of Japan*, Kluwer Academic Publishers).
- 1984A *Sufism and Taoism: A Comparative Study of Key Philosophical Concepts* (Los Angeles, University of California Press).
- 1984B *The Interior and Exterior in Zen Buddhism* (New York: Spring Audio and Journal).
- 1988 (with Helmut Wilhelm) *On Images: Far Eastern Ways of Thinking* (New York: Spring Audio and Journal).
- 1994 *Creation and the Timeless Order of Things: Essays in Islamic Mystical Philosophy* (Ashland: White Cloud Press).
- 2001 *Toward a Philosophy of Zen Buddhism* (Berkeley: Shambala).
- 2002 (with Charles Adams) *Ethico-Religious Concepts in the Quran* (McGill-Queens University Press).

KARATANI Kōjin

- 1993A *Origins of Modern Japanese Literature* (Durham: Duke University Press).
- 1993B “The Discursive Space of Modern Japan,” in M. Miyoshi and H. D.

- Harootunian, eds., *Japan in the World* (Durham: Duke University Press).
- 1995 *Architecture as Metaphor: Language, Number, Money*. Trans. by S. Kohso (Cambridge: MIT Press).
- 2003 *Transcritique: On Kant and Marx*. Trans. by S. Kohso (Cambridge: MIT Press).
- KIRITA Kiyohide
 1994 “D. T. Suzuki on Society and the State,” in *Rude Awakenings* (see HIRATA 1994).
- MATSUMARU Hisao
 1988 “The Place of Subject and Object-in search of possibilities of a logic for primordial experience,” *Zen Buddhism Today* 6: 134–49.
- MINAMOTO Ryōen
 1994 “The Symposium on Overcoming Modernity,” in *Rude Awakenings* (see HIRATA 1994).
- MORI Tetsurō
 1994 “Nishitani Keiji and the Question of Nationalism,” in *Rude Awakenings* (see HIRATA 1994).
- MURAKAWA Haruhiko
 2002 *Phenomenology of the Experience of Qigong: A Preliminary Research Design for the Intentional Bodily Practices*. Ph.D. dissertation, California Institute of Integral Studies.
- MURATA Jun’ichi
 2002 “Creativity of technology and the modernization process of Japan,” in R. Figueroa and S. Harding eds., *Science and Other Cultures: Issues in Philosophies of Science and Technology* (Routledge, New York).
- NAKAMURA Hajime
 1964 *Ways of Thinking of Eastern Peoples: India, China, Tibet, Japan* (Honolulu: University of Hawai’i Press).
- 2003 *History of the Development of Japanese Thought: From 592 to 1868* (New York: Columbia University Press).
- NAGATOMO Shigenori
 1981 “Zeami’s Conception of Freedom,” *Philosophy East and West* 31/4: 401–16.
- 1986 “Ichikawa’s View of the Body,” *Philosophy East and West* 36/4: 375–91.
- 1987 “An Analysis of Dōgen’s Casting off Body and Mind,” *International Philosophical Quarterly* 27/3: 227–42.
- 1989 (with Yuasa Yasuo and David E. Shaner) *Science & Comparative Philosophy: Introducing Yuasa Yasuo* (Leiden: Brill Publishing Company).
- 1990 “*Ki*-energy: Underpinning Religion and Ethics,” *Zen Buddhism Today* 8: 124–39.

- 1992A *Attunement Through the Body* (Albany, SUNY Press).
- 1992B “An Eastern Concept of the Body: Yuasa’s Body-Scheme,” in Maxine Sheets-Johnstone, ed., *Giving the Body its Due* (Albany: SUNY Press), 48–66.
- 1992C “Two Contemporary Japanese Views of the Body: Hiroshi Ichikawa and Yuasa Yasuo,” in T. P. Kasulis, ed., *Self as Body in Asian Theory and Practice* (Albany: SUNY Press), 321–46.
- 1993 (with Yuasa Yasuo and Monte Hull) *Body, Self-Cultivation, and Ki-Energy* (Albany: SUNY Press).
- 1995 *Philosophical Foundation of Miki Kiyoshi’s Concept of Humanism* (Lewiston, New York: Edwin Mellen Press).
- 1996 (with Gerry Leisman) “An Asian Perspective of Mind-Body,” *The Journal of Philosophy and Medicine* 21: 439–66.
- 1997 “Contemporary Japanese Philosophy,” in Eliot Deutsch, ed., *A Companion to World Philosophies* (London: Blackwell), 523–30.
- 1998 “Kuki Shūzō,” *Routledge Encyclopedia of Philosophy* (London: Routledge).
- 2000 “The Logic of the *Diamond Sutra*: A is not A, Therefore A,” *Journal of Asian Philosophy* 10/3: 213–44.
- 2002 (with Pamela Winfield) “The Japanese Zen Garden: Its Micro-Macrocosmic Correlativity” in S. Brent Plate ed., *Religion, Art and Visual Culture* (New York: Palgrave) 145–52.
- 2005 “Zen Philosophy” in the *Stanford Encyclopedia of Philosophy* (Stanford: Stanford University Press) [forthcoming].
- NISHITANI Keiji
- 1983 *Religion and Nothingness*. Trans. by Jan Van Bragt (Los Angeles: University of California Press).
- 1990A *The Self-Overcoming of Nihilism*. Trans. by G. Parkes and S. Aihara (Albany: SUNY Press).
- 1990B Taitetsu Unno, ed., *The Religious Philosophy of Nishitani Keiji: Encounters with Emptiness* (Berkeley: Asian Humanities Press).
- 1991 *Nishida Kitarō*. Trans. by J. W. Heisig, S. Yamamoto, and D. S. Clarke (Los Angeles: University of California Press).
- NITTA Yoshihiro, TATEMATSU Hirotaka, SHIMOMISSE Eiichi
- 1979A “Phenomenology and Philosophy in Japan,” *Analecta Husserliana* 8, *Japanese Phenomenology: Phenomenology as the trans-cultural Philosophical Approach* (Dordrecht: D. Reidel Publishing Company), 3–17.
- 1979B “Phenomenology in the Japanese Inheritance,” *ibid.*, 207–70.
- NODA Matao
- 1955 “East-West Synthesis in Kitarō Nishida,” *Philosophy East and West* 4.

NOÉ Keiichi

- 1994 “The Non-Cartesian Subject in Japanese Philosophy: The Case of Nishida Kitarō,” *Social Discourse* 6/1–2.

OGAWA Tadashi

- 1979 “The Kyoto School of Philosophy and Phenomenology,” *Analecta Husserliana* 8 (see Nitta, 1979A).

SAKABE Megumi

- 1991 “Surrealistic Distortion of Landscape and the Reason of the Milieu,” in E. Deutsch, ed., *Culture and Modernity: East-West Philosophic Perspectives* (Honolulu: University of Hawai‘i Press).

SAKAI Naoki

- 1989 “Modernity and Its Critique: The Problem of Universalism and Particularism,” in M. Miyoshi and H. D. Harootunian, eds., *Postmodernism and Japan* (Durham: Duke University Press).
- 1992A *Translation and Subjectivity: On Japan and Cultural Nationalism* (Minneapolis: University of Minnesota Press).
- 1992B *Voices of the Past: The Status of Language in Eighteenth-Century Japanese Discourse* (Ithaca: Cornell University Press).
- 1993 “Return to the West/Return to the East: Watsuji Tetsurō’s Anthropology and Discussions of Authenticity,” in M. Miyoshi and H. D. Harootunian, eds. *Japan in the World* (Durham: Duke University Press).
- 2002 (ed. with Yukiko Hanawa) *Specters of the West and the Politics of Translation* (Hong Kong University Press).

UEDA Shizuteru

- 1991 “Experience and Language in the Thinking of Kitarō Nishida,” 禪文化研究所紀要 [*Annual Report from the Institute for Zen Studies*] 17: 91–154.
- 1994 “Nishida, Nationalism, and the War in Question,” in *Rude Awakenings* (see HIRATA 1994).
- 1993 “Pure Experience, Self-Awareness, ‘Basho,’” *Études Phénoménologiques* 9/18: 63–89.

YUASA Yasuo

- 2001 (R. Carter) *Encounter With Enlightenment: A Study of Japanese Ethics* (Albany: SUNY Press).
- 1993 (with S. Nagatomo and M. Hull) *Body, Self-Cultivation, and Ki-Energy*, (Albany: SUNY Press).
- 1987 *The Body: Toward an Eastern Mind-Body Theory* (Albany: SUNY Press).

YUSA Michiko

- 1986–87 (trans.) Nishida Kitarō, “The Logic of *Topos* and the Religious Worldview,” *The Eastern Buddhist* 19/2: 1–29; 20/1: 81–119.

- 1987 “The Religious Worldview of Nishida Kitarō,” *The Eastern Buddhist* 20/2: 63–76.
- 1987 “*Riken no ken*, Zeami’s Theory of Acting and Theatrical Arciation,” *Monumenta Nipponica* 42/3: 331–45.
- 1989 “Fashion and *A-lttheia*: Philosophical Integrity and the Wartime Thought Control,” *Studies in Comparative Philosophy* 16: 281–94.
- 1991 “Nishida and the Question of Nationalism,” *Monumenta Nipponica* 46/2: 203–9.
- 1994 “Questions Concerning Pierre Lavelle’s ‘The Political Thought of Nishida Kitarō,’” *Monumenta Nipponica* 49/4: 524–7 (correspondence).
- 1995 “Reflections on Nishida Studies,” *Eastern Buddhist* 28.2 (Nishida Kitarō Memorial Issue, Fall 1995), 287–96.
- 1996 “Nishida and Hearn,” *Monumenta Nipponica* 51/3: 309–16. [Includes an English translation of Nishida Kitarō’s “Preface to the Biography of Koizumi Yakumo.”]
- 1998 “Philosophy and Inflation, Miki Kiyoshi in Weimar Germany, 1922–1924,” *Monumenta Nipponica* 53/1: 45–71.
- 1999 “From *Topos* to Environment: A Conversation with Nishida Kitarō,” in Christopher Lamb and Dan Cohn-Sherbok, eds., *The Future of Religion: Postmodern Perspectives*. Essays in Honour of Ninian Smart (London: Middlesex University Press), 112–27.
- 1998 “Zeami” in *Routledge Encyclopedia of Philosophy* (London: Routledge, 1998), 9: 839–41.
- 1997 “Contemporary Buddhist Philosophy,” in Eliot Deutsch and Ron Bontekoe, eds., *A Companion to World Philosophies* (Oxford: Blackwell Publishers), 564–72.
- 1994 “Nishida and Totalitarianism: A Philosopher’s Resistance,” in *Rude Awakenings* (See HIRATA 1994).
- 1991 “A Vignette: Lafcadio Hearn Seen Through the Eyes of Nishida Kitarō,” in Vladimir Milicic, ed., *Festschrift for Ulrich Mammitzsch* (Bellingham: Western Washington University), 204–13.
- 2002A *Japanese Religious Traditions* (New York: Prentice Hall).
- 2002B *Zen and Philosophy: An Intellectual Biography of Nishida Kitarō* (Honolulu: University of Hawai‘i Press).
- 2004 “Nishida Kitarō,” *Encyclopedia of Religion*, 2nd edition (New York: Macmillan) [forthcoming].